

Cartes del lector

>> opinió

Temps de tardor

de Col·lectiu Korea

La nit anuncia, esquerpa, la dama del desconsol.

COMADIRA

Quan comença l'època de caçar bolets, els arbres es tenyeixen de colors diferents i comencem a sentir nostàlgia d'unes vacances que s'esfumen més ràpid del que podem viure. Tempus fugit. Sense adonar-nos-en som a la tardor.

Catalunya és un país de fireta i de fires. I ara és temps de fires a molts pobles. Sant Hilari no és diferent dels altres i aquest any hem celebrat la Fira d'en Serrallonga, els mateixos dies que a Lleida feien la Fira de Sant Miquel. Abans, quan érem petits, pujàvem a Sant Miquel de les Formigues per celebrar el patró.

Torna en Serrallonga és una iniciativa bona per SHS. Un punt a favor del poble per recuperar el prestigi perdut dins del turisme català.

Cal felicitar a la gent que va organitzar i col·laborar perquè la festa fos un èxit. Potser es va trobar a faltar més participació dels botiguers del poble, ja que al Mercat Barroc només hi havia una parada de l'Associació de Comerciants, una altra de calçats i, en algun moment, una d'embotits. Em vam trobar a faltar

Sant Hilari, a més de l'aigua i la fusta, té fama per la varietat i qualitat dels seus productes: embotits, xai, vedella, pa i pastisseria, verdures i hortalisses, mel, ous, aviram, herbes aromàtiques, bolets, etc... i em de fer que corri la brama.

Està bé que es convidin comerciants de productes de qualitat que no hi ha a SHS, com els vins i formatges per exemple, però es podrien explotar molt més els productes genuïns hilariencs, absents a la Fira en benefici de productes forans, a voltes, de menys qualitat. Seria bo que es fes un procés de selecció dels productes per tenir un lloc a la Fira si el que es pretén és un Mercat de qualitat i pujar el nivell dels productes artesanals de Les Guilleries. Les parades del Mercat Barroc no haurien de ser la continuïtat de les botigues al carrer. Caldria exigir-los qualitat i artesanian en vistes, a més, de simular un mercat antic.

Creiem també, en coherència amb el que vam dir de la Festa Major, que fa falta una mica més de rauxa o fer activitats més peculiars i divertides, a més del teatre d'en Serrallonga i dels cants i balls populars. Estaria bé que es descentralitzés la festa i que s'anessin ocupant espais per tot el poble i no es quedés, només, al nucli antic. Això faria que els santhilaris sentíssim la Fira encara més nostra.

També va estar bé que la Fira sortís per TV3, però va manca una mica més

de propaganda a través de diaris i ràdio. L'objectiu de la festa-fira és fer sortir de casa els vilatans i omplir el carrer de forasters.

Dues preguntes per acabar. ¿S'ha rendabilitzat la inversió que es va fer a la Fira?

¿El resultat ha estat prou positiu per la gent SHS, per al comerç, les fondes, bars i restaurants del poble?

Centenari

de Xavier Clos

A finals dels anys noranta vaig editar un llibre que pretenia ser un recull de tot el que s'havia publicat sobre les Guilleries, el van seguir "Del meu viure rural" de l'Anton Busquets i Punset i "El Ball d'en Serrallonga" d'en Ramón Manent, l'acolliment fou magnífic, però la manca d'interès de les institucions i els entebancs que em van posar, van fer que desistís i acceptés la col·laboració que em van oferir gent de Vic i d'Arbúcies, desvinculant-me del moviment cultural de Sant Hilari.

Avui, aprofitant el centenari de Verdager he volgut escriure quatre lletres per explicar els acontèiments que varen succeir al poble durant aquell any de 1902, on molts pobles de Catalunya ploraven la desaparició de dues gran figures del renaixement cultural

català: Jacint Verdager i el Dr. Robert. He de dir que les dades que apporto són minses degut a que em van fer impossible l'accés a l'Arxiu Municipal i extreptes dels llibres d'actes de l'ajuntament que a base de fer-me molt pesat l'Àngel Serradesanferm va poder fer-me arribar setmana rera setmana en una taula del mateix ajuntament. No puc dir el mateix de l'Arxiu Parroquial on tot van ser facilitats. L'any 1902 en Josep Rovira i Ros (gran propietari i darrer inquilí de Can Rovira), acomplia el seu somni d'accedir a l'alcaldia hilarienca (llavors només votaven els propietaris). Durant aquell any i en motiu de la mort del Dr. Robert se li va donar el seu nom a la fins llavors coneguda com la Plaça de la Pilota (popularment plaça de la Cooperativa, plaça de Can Rovira...) igualment es va fer amb la mort de Verdager a qui se li dedicà la fins llavors Plaça de les Hortes (popularment palça d'Abaix, del Suis, i ara, la Porxada). Aquell mateix any es va construir la font del carrer d'en Rocosa (fet habitual aquells anys si tenim en compte que no hi havia aigua corrent, dos anys més tard també es construiran les fonts del carrer Montsolís, Vernis i Valls). També es va enviar una carta al Governador de Girona queixant-se del poder i l'elevat sou del secretari i demanant-li si el podien suprimir. També s'insistiria en una batalla

que durava des de feia anys: construir la carretera de Vic (l'any següent en Rovira obligaria als treballadors a anar a fer jornals gratuïts per construir la carretera provocant una revolta popular que l'obligaria a dimitir). És curiós observar la força que tenien els veïns de l'època: Dos anys més tard van organitzar una vaga general al poble per protestar contra la pujada del pa que va obligar al forner a fer marxa enrera, i vuit anys abans, el tancament de la font del Molí d'ús públic per la Sra. Rovira va provocar una revolta del poble fins que es va tornar a obri (avui la Font Vella ens suprimeix les fonts del Pic deixant-hi un rajolic d'aigua, igual que la font del Sirere i ningúndiu res). Així com també l'empenta que la burgesia va donar a la cultura (cal resaltar que el poble ja tenia una publicació pionera d'àmbit comarcal: La Veu de la Guilleria).

No deixa de ser sorprenent que el poble no tingui cap treball sobre fets que van marcar la seva història, des de els més recents (Guerres Carlines, Guerra Civil, República, Dictadura, Transició...) fins els més allunyats. Potser quan passin les pors i els arxius estiguin a l'abast de tothom (ignoro com està ara) podrem enriquir el nostre patrimoni cultural com a poble. Si no ... sempre ens quedarà el Programa de la Festa Major.

portaveu

D.L: Gi - 979 - 2000
Direcció: Sandra Torras
Disseny Gràfic: Montse Puig
Impremta: Impressors
Montseny

Pots enviar-nos el teu comentari a través de:

e-correu
portaveu@hotmail.com

fax
972 87 22 34

carta
Plça. Gravalosa, 13

El Portaveu agraeix les cartes dels seus lectors. Aquest setmanari es reserva el dret de resumir les cartes segons l'espai. No s'emetraran aquells escrits que puguin ferir la sensibilitat de les persones.

El Portaveu expressa la seva opinió únicament en els editorials. Les cartes dels lectors exposen l'opinió dels seus autors.